

derester har den ophørt at forelægge dem i Fremtiden og betragte dem, som det var permanente provisoriske Love, med andre Ord sammen med det ene Thing ender man med at om-danne hele vor Lovgivning uden Hensyn til den anden Part. Jeg tilstaar, at det har i høieste Grad forbauet mig, at Regjeringen ikke har forelagt disse Love i Lands-thinget. Den fastholder, at disse Love gjælde, men den paastaar, at disse Love ere provisoriske. Jeg for mit Vedkommende be-tragter ganske vist ikke disse Love som andre Love, men det gjør den høie Regjering. Re-gjeringen paastaar, at det er Love, som den kun provisorisk har udstedt og paa ingen Maade vil bestride Rigsdagens Competence til at dømme om. Disse Love ere som sagt endnu ikke komne frem, men maaste vi kunne faae en Forklaring af, hvorfor disse Love i Mar slet ikke ere forelagte i Landstinget (Bøjjen: Folkethinget!) ja eller i Folke-thinget. Der var Grund nok til nu en-gang at lade Folkethinget behandle dem, ef-ter som Landstinget har behandlet dem i 5 Mar og efterhaanden maa være kommet saa dybt til Forstaaelse af dem. Ja der var en Tid, hvor det navnlig var det japanesiske Vexeldarmet, der kostede særlig Overveielse, men det Spørgsmaal er vel ogsaa løst, saa at vi nu maatte kunne komme over det. Men det Samme gjælder ogsaa paa Militærvæsenets Omraade. Jeg vil slet ikke tale om de gamle Sager, men om de sidste Ting, der ere komne frem. Der faaer man først For-slag til et nyt Middelsgrundsfort, et Forslag, hvis Ubrugelighed og Uholdbarhed viser sig i alle Henseender. Naanlig viser det sig saa dyrt, at man ikke engang kan faae sine egne Væner til at stemme for det, og i den An-lebning gjør man det billigere. Naa, det vil jeg ikke sige Noget til, dersom vi samtidig havde faaet en Erklæring fra den ærede Mi-nister om, at det virkelig var Meningen at forhandle det, saaledes som enhver Sag skal forhandles med Folkething og Landsting, saaledes altsaa, at naar Ministeren ikke kunde faae nogen af Parterne til at billige Forsla-get, hverken dets Godhed eller finantsielle Forvarligbed, var dermed Forslaget faldet. I Stedet derved høre vi refereret Taler af den ærede Minister — og Referatet er ikke desavoueret — som gaar ud paa, at den ærede Minister bliver i Sporet, og dersom man ikke fra vor Side vil gaa med til de Foranstaltninger, han har foreslaet, er det hans Hensigt at vedblive, som han har be-gyndt, men det er naturligt, at den Maade, hvorpaa den ærede Minister har begyndt, maa gjøre al Forhandling umulig og illu-sorisk. Derfor siger jeg, at saa længe

dette ikke er kommet klart frem fra de Herrers Side, kunne vi ikke tillægge nogen som helst Smødetommen eller nogen forekommende Form den allerfjærneste Be-tydning. Det er Handlingen, det kommer an paa, og saalænge vi ikke kunne se Hand-ling, siger jeg, lad os faae bestemte Ud-talelser i saa Henseende, saa have vi Noget at bygge paa, men saalænge disse bestemte Udtalelser mangle, kan man ikke fortænke os i, at vi ikke vente os Noget af denne For-handling. Thi det maa man være paa det Reue med strax, at saalænge man ikke bestemt vil anerkjende det, som jeg her tror, jeg tyde-lig nok har vist, og som hele Verden er enig i, er Folkethingets Minimum af Ret, saa-længe kan det ikke nytte noget, at man vil vente noget Udbytte af Forhandlingerne. Saa vil Udviklingen gaa videre i den Ret-ning, den er gaaet, og de Herrer se, i hvilken Retning den er gaaet. De faae efterhaanden Befolkningen mere og mere imod sig, navn-lig i Hovedstaden, saa at det er muligt, at den engang vil kurere Dem, hvis det ikke bliver for sent, idet det faaer andre Følger end dem, man nu tænker paa. Dertil skal jeg ind-strænke mig, da det kun har været min Me-ning at svare paa den Dpfordring, der kom til mig fra det ærede Medlem om at udtale mig. Jeg skal ikke komme ind paa, hvad det ærede Medlem talte om, at naar der viste sig en saa sørgelig Tilstand her i Lan-det, at Folk bleve tjede deraf, provisoriske Tilstande, en daarlig økonomisk Tilstand, Fæstningsvæsen osv., saa var det Oppo-sitionens Skyld. Det maa bero paa en Sukkommelsesfeil. Jeg nævnte, at det havde bevirket Valgenes Udfald, og at vi havde forudset, at det vilde blive Folgen af Politiken fra 1885, og saa svarede det ærede Medlem, at det kunde vi sagtens forudsæ, da vi havde lavet det. Nei, hverken Fæstning eller pro-visoriske Tilstande eller den økonomiske Mi-sere have vi Del i. Have vi Del i Noget, saa er det deri, at der dog er gjort nogle smaa Skridt fra Regjeringens Side til at gjøre Fremskridt i økonomisk Henseende; ganske vist foreligger det ikke i Lovsform, men Løftet er givet. Men det lægger jeg ikke Vægt paa. Jeg lægger kun Vægt paa, at vi fra den anden Side have faaet Ord nok, men aldrig Handling. Men det ærede Medlem maa undskyldes, at vi have hørt saa mange Ord, at vi ikke kunne tro derpaa.

Dinesen: Jeg fristes stærkt til at sende denne Sætning om Ord nok, men al-drig Handling, tilbage til det ærede Med-lem. Jeg har forøvrigt kun bedt om Ordet for nogle korte Bemærkninger, thi